

Zesde Eemnesser dictee

auteur: Gerard Wortel

Het jaar tweeduizend drieënzeventig was een buitenissig jaar voor de gemeente Eemnes, omdat er vanwege het vijftigjarig bestaan van de humanoïde robot tal van artificiële activiteiten werden georganiseerd ten behoeve van de tweedegeneratierobots in het bijzonder en de AI in het algemeen.

De burgemeester opende het jubileumjaar extatisch met een weids exposé over de menselijke eigenschappen en emoties van niet-menselijke entiteiten en sprak reuzemooi over de wijze waarop de doorsneecyborg uit zijn gemeente in de afgelopen decennia stilaan wist te assimileren en nooit ofte nimmer enig xenofobisch gedrag tentoonspreidde.

Nadat de burleske zorg- en knuffelrobots door het college van B en W gargantuesk gefêteerd waren op een rijkgeschakeerde BBQ, bracht een a-capellakoor van halfvolwassen robots op instigatie van een lokale boerburger de vijftien strofes van het Wilhelmus ten gehore, weliswaar met behulp van autocue, opdat de nationale hymne niet zou ontaarden in een kakofonie.

Daarna liep men met gepaste tred naar een gekunstelde grasmatt van rubbergranulaatkorrels en polymeren, waar twee atypische voetbalteams, bestaande uit Eemlandse agrariërs en niet-westerse androïde robots verkneukeld een superbe potje sjotten etaleerden met over en weer fabuleuze een-tweetjes, secure assists en acrobatische volleys, zodat er een ongeëvenaarde spanning heerste.

Speciaal voor de feminiene robot waren er, bij gebrek aan een lokale staminee, in de krochten van de Sint-Nicolaaskerk workshops tatoeëren en kaleien waar robots met het sterrenbeeld Maagd een gratis afro kapsel konden krijgen; dit tot ongenoegen van een aantal genderbewuste denkers die zich buitengesloten voelden en zich dientengevolge brijig en misogyn gedroegen.

Op de donderdagnamiddag was er voor de ganse goegemeente een thé dansant in het woon-zorgcomplex, waar robots en mensen zich onbeteugeld konden uitleven met reidansen en freestylen, terwijl er tussen beide groepen tersluiks geflikflooid werd.

Ten slotte ging eenieder frivool in polonaise zijns weegs en bleek het wij-zij-gevoel tussen mens en robot ten langen leste te zijn weggeëbd.